

råstoffer på søterritoriet og indvinding af råstoffer på kontinentalsoklen må kun ske efter tilladelse fra miljøministeren«. Denne bestemmelse er blevet administreret således, at en tilladelse udstedes til ejeren, gældende til et bestemt navngivet fartøj eller til den person, der har chartret fartøjet.

Af den foreslåede nye § 19, stk. 1, fremgår det nu direkte, at miljø- og energiministeren godkender det indvindingsmateriel, som kan anvendes til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen.

Godkendelsen kan betragtes som en slags autorisation til, at det enkelte fartøj må indvinde råstoffer på det danske havområde. Godkendelsen kan opsiges med 10 års varsel, jf. den gældende råstofflovs § 24 og lovforslagets § 24, stk. 2 og 4.

Indvinding af råstoffer på havet må – ifølge lovforslagets § 20 – kun ske i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder og efter tilladelse fra miljø- og energiministeren. Det er derfor i § 19, stk. 1, præciseret, at godkendelsen kun kan udnyttes i henhold til en tilladelse efter § 20, stk. 1.

§ 19-godkendelsesordningen forudsættes fortsat administreret således, at der sættes et loft over den samlede lastekapacitet, der kan anvendes til den daglige råstofforsyning. Lastekapaciteten er fastsat til ca. 25.000 m³, og denne udgøres i dag af ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer. Ved at fastsætte en maksimal lastekapacitet sikres en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af naturlige ressourcer begrænses.

Også den hidtidige praksis, hvor man ikke har tilladt indvindingsfartøjer med en større lastekapacitet end 2.000 m³ til anvendelse ved indvinding af råstoffer til den daglige råstofforsyning, forudsættes fortsat. Denne grænse er bl.a. fastsat for at begrænse de miljømæssige effekter ved råstofindvinding med store skibe og for at sikre, at alle landets egne kan forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. Ud af de ca. 50 ral- og sandsugefartøjer er det kun 5 skibe, der har en lastekapacitet på mere end 1.000 m³.

Nye godkendelser efter forslaget § 19, stk. 1, til anvendelse ved den løbende danske råstofforsyning vil fortsat kun blive meddelt i det omfang, der, ud fra en overordnet miljø- og forsyningsmæssig vurdering, er mulighed eller behov for at udvide indvindingskapaciteten.

De vilkår, som kan fastsættes efter § 19, stk. 2, forudsættes fortsat at være vilkår om overdragelse og deponering af godkendelse samt vilkår om tilsyn og kontrol. Vilkårene indebærer, at en godkendelse bortfalder, hvis fartøjet ophuges, slettes af skibsregistret eller skifter ejer. Godkendelsen kan så depo-

neres med henblik på senere genudstedelse, eller der kan ske udstedelse af en ny godkendelse til fartøjets ny ejer. En godkendelse kan således kun handles eller overdrages sammen med fartøjet.

Med en godkendelse efter § 19 foreligger der ikke en godkendelse af, at det enkelte fartøj kan indvinde i alle udlagte indvindingsområder med det tekniske udstyr, som fartøjet er indrettet med på godkendelsestidspunktet. Det vil i en områdetilladelse efter § 20, stk. 1, være muligt – ud fra en konkret vurdering – at fastsætte vilkår om, at der i et givent område kun må indvindes med udstyr, der opfylder nærmere fastsatte krav, f.eks. om præcision i navigationen eller om indvindingsmetode.

Efter forslaget § 19, stk. 2, vil der endvidere fortsat være mulighed for at meddele § 19-godkendelse for en tidsbegrænset periode og til anvendelse ved en nærmere afgrænset arbejdsopgave. Denne mulighed vil blive administreret i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Der vil således i forbindelse med leverancer af råstoffer til en anlægsopgave, der har været udbudt i EU-licitation, som f.eks. Storebæltsforbindelsen, kunne meddeles midlertidig tilladelse til at anvende flere indvindingsfartøjer. Der skal dog foreligge ganske særlige omstændigheder for at tillade anvendelse af fartøjer med større lastekapacitet end 2.000 m³. En eventuel tilladelse vil imidlertid altid blive meddelt efter en konkret vurdering af bl.a. de økonomiske, miljø- og ressourcemæssige aspekter i sagen.

Der vil ligeledes fortsat blive meddelt kortvarige midlertidige § 19-godkendelser til »ikke-autoriseret« materiel, der skal anvendes til optagning af oprensnings- og uddybningsmaterialer fra havne og sejlrænder, når de optagne materialer ønskes nyttiggjort som råstoffer.

I § 19, stk. 3, gives der mulighed for, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler for hvilket indvindingsmateriel, der kan godkendes efter § 19, stk. 1, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding m.v.

Med indvinding i udlagte indvindingsområder, der i antal forventes at overstige 100, vil det være vanskeligt at føre tilsyn med, om indvindingerne gennemføres inden for de geografisk afgrænsede områder, og med at vilkår overholdes. Elektronisk kontroludstyr, typisk black-boxes, kan her være et instrument til kontrol af, hvor indvindingerne er gennemført.

Muligheden for at fastsætte regler for hvilket indvindingsmateriel, der kan godkendes efter § 19, stk. 1, retter sig mod godkendelser, der først vil blive